

[Hans Thyge Jacobsen.]

nugældende Lovgivning er Forholdstallene for de tre Kommune-grupper: 100 — 80 og 60, og efter Lovforslaget, som det foreligger med de indføjede Ændringer, er de 100 — 84 — jeg hørte nok det ærede Medlem Hr. Krag sagde 82½, efter min Opfattelse er det 84, men det kan jo være, at det er mig, der tager fejl — og 65. Det er rigtigt, men efter det af den højtærede Socialminister fremsatte Lovforslag var Forholdstallene 100 — 85 og 70, og man har altsaa saaledes gennem Ændringsforslagene sænket Satserne for de gamle i Landkommunerne.

Jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. Krag nu i sin Tale motiverede denne Ændring med, at Bæreevnen i Landkommunerne for Tiden er saa ringe, som den er. Jeg erkender, at denne Motivering er rigtig, naar det drejer sig om at gøre Satserne i Landkommunerne mindre, end det oprindeligt var foreslaaet; men jeg kan ikke erkende, at denne Motivering gælder for det, man samtidig har foretaget, nemlig en Forhøjelse af Satserne for den første Kommune-gruppe, for Storkøbenhavns Vedkommende.

Jeg staar ganske uforstaaende overfor denne Ændring. Den højtærede Socialminister skriver i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man i Betragtning af Forholdet mellem Leveomkostninger i forskellige Dele af Landet anser det for rigtigt, at Satserne for de tre Kommune-grupper nærmest noget mere til hinanden end efter den gældende Aldersrentelov. Og med den Motivering foreslog den højtærede Socialminister Forholdstallene 100, 85 og 70 i Stedet for 100, 80 og 60, som de er nu. Jeg maa da gaa ud fra, at det er ved det ærede Medlem Hr. Krag's Initiativ, at man har foretaget den Ændring, hvorefter Forholdstallene bliver 100 og 84 — eller er det 82½? — og 65. Nu skal jeg ikke misunde de gamle i København, at de faar en noget højere Aldersrente, men jeg maa sige, at jeg kan ikke bifalde denne Ændring, thi det forekommer mig, at det, som den højtærede Socialminister oprindeligt havde foreslaaet, gav et bedre sagligt Resultat end det, man her har bragt til Veje. Og hvis Motiveringen kun er den, som det ærede Medlem Hr. Krag gav, at det skyldes Landkommunernes svigtende Bæreevne, ja, saa kan det i hvert Fald ikke motivere, at man lader Satserne i Storkøbenhavn stige.

Nuvel, men det var altsaa Invalidere-nydernes Forhold, jeg ønskede at udtale mig om. Her finder der en Nedsættelse Sted for Invalidere-nydernes paa Landet,

som hverken jeg eller mit Parti kan bifalde. Sagen er jo den, at for Invalidere-nydernes Vedkommende hersker de Forholdstal, jeg nu gentagne Gange har nævnt, ikke; Invalidere-nydernes er nemlig ikke gradueret, Invalidere-nydernes er efter gældende Lov nøjagtigt den samme over hele Landet, nemlig 540 Kr. Men nu faar man altsaa et helt ændret Billede frem, som jeg skal tillade mig at belyse med nogle Tal, idet jeg straks fra-drager de 9 pCt., som Pristalsreguleringen berettiger, og idet jeg holder mig til enlige Personer paa Landet. Hvis jeg vilde tage Ægtepar paa Landet med, vilde jeg ikke skaane de Herrer, hvad jeg jo egentlig har Lyst til; thi saa vilde der blive en saa grel Forskel fra det nuværende, at man vilde finde det ganske forkasteligt. Men da det er meget faa Tilfælde er saadan, at begge Ægtefæller er Invalidere, ser jeg bort fra dette Tilfælde og holder mig til de enlige Personer.

Efter Forslaget, som det nu foreligger med de indføjede Ændringer, bliver Invalidere-nydernes for en enlig Mand i København 660 Kr. Efter den højtærede Socialministers Forslag var den 640. Der finder altsaa en Stigning paa 20 Kr. Sted i Grundsatsen. For en enlig Mand paa Landet bliver Invalidere-nydernes 425 Kr.; efter Ministerens oprindelige Forslag var den sat til 455 Kr. Her finder altsaa en Nedsættelse Sted paa 30 Kr. Forskelstallet var efter Ministerens oprindelige Forslag 185 Kr.; efter det nu foreliggende ændrede Forslag bliver det hele 235 Kr. Jeg tager dernæst en enlig Kvinde i København. Hun faar efter Forslaget, som det nu foreligger, 612 Kr.; efter Ministerens oprindelige Hensigt skulde hun have haft 595 Kr. — en Stigning altsaa paa 17 Kr. For en enlig Kvinde paa Landet stiller det sig saaledes, at hun efter det ændrede Forslag skal have 390 Kr., efter Ministerens oprindelige Forslag 425 Kr. — altsaa en Nedsættelse paa 35 Kr. Jeg tager saa Forskelstallet; efter Ministerens oprindelige Forslag var det 170 Kr., efter det nu foreliggende bliver det hele 220 Kr. Det er om denne Invalidere-nydernes sats, 390 Kr. om Aaret for en enlig stillet Kvinde paa Landet, at jeg mener mig berettiget til at sige, at den er urimeligt lille. Nu ved jeg nok, at de Herrer vil svare, at der jo er forskellige Tillæg. Javel, men disse forskellige Tillæg fandtes ogsaa alle i Socialministerens oprindelige Forslag, og en Henvisning til dem kan derfor ikke afsvække det, jeg her peger paa: at man i Forhold til Ministerens oprindelige Forslag har stillet Invalidere-nydernes paa Landet yderligere ringe. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at